

Alkotmányjogi panasz megőrzítő's

Ügyzám:

IV/2084-3/2020

Alkotmánybíróság
részére

1015. Budapest

Donáti, u 35-45.

Tiszelt

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2084-3/2020
Érkezett:	2021 ÁPR 01.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	Ju

Működő Csótor Gyula

Lakos.

- u. [redacted] jogerősen elítélt fogvatartott, magyar állampolgár, mint tartózkodási hely.

1. Az indítvány, panasz keményítésének törvényi és formai követelményei:

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerint és annak alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt kezjeszem elő.

Az alkotmányjogi panaszom tárgyát képezi, a Büntetések, az intézkedések, egyes lényegesintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv.tv.) 188. § (1a) bekezdés a, és d, pontjai.

Az alkotmányjogi panaszom tárgyát képezi a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport büntetés-végrehajtási bírójának által, Szombathelyen 2020. október 14. napján megtartott első fokú köznevelési meghallgatáson (tárgyaláson) hozott, 15. F. 524/2020/3. ügyzámú végzés, illetve a Szombathelyi Törvényszék által, Szombathelyen 2020. november 05. napján megtartott másodfokú tanácsülésein, Bpkf. 677/2020/3. ügyzámú végzés.

Alkotmányjogi panaszomnak a keményítés tekintetében jogalapot ad az Alkotmány XXVIII. cikk (7) bekezdése, mely értelmében: -Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslatot éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdeket sérti.

Alkotmányjogi panaszomnak a keményítés tekintetében jogalapot ad az Alkotmány, Alkotmánybíróságról szóló részének a 24. cikk d, pontja, - mely értelmében az Alkotmánybíróság: - alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntések az Alaptörvény-nyel való összhangját.

Alkotmányjogi panaszomnak jogalapot ad a helyújítás tekintetében a 2013. évi CCXL. tv. törvény, 188. § (1a) bekezdés a) és d) pontjai tekintetében, az Abtv. 26. § (1) bekezdésben foglaltak.

Mely értelmében:

- Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedül ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán
 - a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
 - b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetősége nincs számba vett biztosítva.

A tv. törvény esetében további jogalapot képez eljárás tekintetében az Alkotmány, Alkotmánybíróságról szóló részének a 24. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglaltak.

Mely értelmében; Az Alkotmánybíróság:

- alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedül ügyben alkalmazott jogszabályokat az Alaptörvénygel való összhangját.

Alkotmányjogi panaszom irántja az, hogy az Alkotmánybíróság, az Alkotmány 24. cikkének (2) bekezdés c) és d) pontjainak felhatalmazása alapján, valamint az Abtv. 28. § (1) és (2) bekezdésel, és a 29. §-ban foglaltak figyelembe vételével és rendelkezése alapján eljárva bírássa le az alkotmányjogi panaszom kivizsgálását.

Alkotmányjogi panaszom célja, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a 2013. évi CCXL. (Bv. tv) törvény 188. § (1a) bekezdés a) és d) pontjaiban foglaltak, illetve a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport 15. F. 524/2020/3. és a Szombathelyi Törvényszék Bpkf. 677/2020/3. ügyzsalmai végzése alaptörvény-ellenesek, és azokat az Abtv. 43. §-ban foglaltaknak megfelelően semmisítse meg.

A kivizsgált jogszabályokra alapítva kérem a bírói végzések és a törvényi cikkeket két pontjának megsemmisítését az alaptörvény-ellenesség megállapítása során.

2. A jogeset és a jogszabályi aggályosság rövid ismertetése:

Panaszom indoklásaként az alábbiakat adom elő:

- a) Az első esetben kért jogszabályi törvényilek (paragrafus) kért pontjának alaptörvény-ellenességének megállapítása esetében észnevetelése, hogy annak rendelkezési aggályosak a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 38. § (1), (2) bekezdésel, és a (4) bekezdésben foglaltakkal, mivel

a Bv törvény 188. § (1a) bekezdés a, és d, pontjaiban foglaltak nem állnak joghormonizációban a BtS neworkelt paragrafusi rendelkezéseivel.

b) A másodlagos esetben lelt alapörvény-selkenesely megállapítás, mely az első és másodlagos Szombathelyi Törvényezeli végzésének terjed ki, mely végzésében megállapítható, hogy nagyközü a bíröi szubjektivitás, illetve a nem megalapozott meglegesés a feltételes szabadulási utáni törvényfizeteli magatartás tekintetében, illetve a büntetési cél el nem érés, valamint a tárgyi súly és a hátralevő szabadágvesztési időre nézve.

3. Az alkotmányjogi panasz megkötésének okot adó körülmények rövid ismertetése, az érintettség, a jogeset és előzményei, a jogszabályi aggályosság, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése tekintetében.

a) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az alkotmányjogi panaszban szereplő végzésnek esetében, jogerősen elítelt, szabadágvesztési büntetést töltő fogvatartott vagyok.

Az alkotmányjogi panaszban szereplő Bv. törvényi paragrafus leltö pontja esetében, a feltételes szabadágra bocsátás, mint kedvezmény, kedvezményezettli idejét töltő, és annak megfelelő, jogerősen elítelt fogvatartott vagyok.

b) A jogeset és előzményeinek bemutatása:

Előzményei tekintetében:

A Szombathelyi Törvényezeli a G. B. 330/2014/26/V. számú ítéletében, ezt követően a Györi Ítéletábla, mint másodlagos bíróság a Bf. 5/2015/6. számú végzésével 2015. március 25. napján emellett jogerőre a kiszabott 10 (tíz) év lörtön közzati szabadágvesztési büntetés.

Az ítélet törvényi minősítése a Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d, pontja szerinti és akként minősülő különös kegyetkéséggel elkövetett emberölés büntetésének körébe.

Az ítéletben megállapítottak szerint a feltételes szabadágra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap, azaz 2020. június 07. napjától kezdődően vesedékes.

A szabadágvesztési büntetésemet az előzetes fogvatartási idővel együtt, 2013. október 07. napjától tartom, a teljes kitöltés időpontja 2023. október 06. napja.

A feltételes szabadágra bocsátás tárgyában első fordulótban a Szombathelyi Törvényezeli Bv. csoportja a 15. F. 147/2020/S. számú végzésével első fokon 2020. március 25. napján, a Szombathelyi Törvényezeli a Bpkf. 221/2020/3. számú végzésével másodfokon 2020. április 08.

napján jogerőre emelve elutasította a feltételes szabadságra bocsátásomat, az elővetelt büntetéskezelési kérelmekkel tárgyi súlyára, a szabadságvesztés tartamára, a büntetésből hátrahéví részre figyelemmel.

Jogeset tekintetében:

Az alkotmányjogi panasz tárgyát képező 15. F. 524/2020/3. és a Bpkf. 677/2020/3. ügyszámú végzések, melyek a feltételes szabadságra bocsátás ismételt előterjesztett kérelmére lettek meghozva, elutasító mellőző döntést eredményeztek.

A második fordulatban első fokozon a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport büntetés-végrehajtási bírójának által, Szombathelyen 2020. október 14. napján megtartott kedelmi megbeszélésen (tárgyaláson) hozott, 15. F. 524/2020/3. ügyszámú, illetve a másodfokon a Szombathelyi Törvényszék által, Szombathelyen 2020. november 05. napján megtartott tanácsülésen hozott, Bpkf. 677/2020/3. ügyszámú végzések, az elutasítás indoklásaként a büntetéskezelési tárgyi súlyára, jellegére, elővetelési körülményeire, a büntetés tartamára és az abból hátrahéví hosszú rész miatt, továbbá, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás mellett érhető el. További indokként lett felhozva, hogy a feltételes szabadságra bocsátás a törvényszék előtti folytatása nem biztosított, valamint, hogy a feltételes szabadságra bocsátás nem alapjogi jog, hanem egy jogszabályi lehetőség.

c) A jogszabályi paragrafus esetében:

A 2013. évi CCXL. (Bv.tv) törvény 133. § (1a) bekezdés, a) pontja értelmében, - az elítelt által elővetelt büntetéskezelési kérelmet, a kiszabott büntetés tartamát, és a büntetésből még végrehajtásra váró részt.

d) pontja értelmében, - az elítelt törvényszék előtti folytatására vonatkozó készségét vizsgálja.

d) Jogorvoslati lehetőségek kimutatása:

A 2020. márciusi és áprilisi törvénykezési végzések kapcsán 2020. április 22. napi keltezéssel, felülvizsgálati indítványomat fordultam a Kúriához a feltételes szabadságra bocsátás mellőzése tárgyában, a Kúria az indítványt elutasította, ezzel az indoklásal, hogy nincs lehetősége a Bv. bíró eljárásával kapcsolatosan állást foglalnia, ugyanis a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről a döntés a Bv.tv. 55. §-a szerint a Bv. bíró kizárólagos hatáskörébe tartozik. (Kúriai ügyszám: 2020. E1. i. H. 354/2.)

e) Az alkotmányjogi panasz lényűjtésének határideje:

A Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a Szombathelyen meghozott Bpkf. 677/2020/3. ügyszámú végzést 2020. november 05.

napján alkotta meg jogerősen.

§ Annak bemutatása, hogy az állított alapjogvéreken a bírói döntést érdemlően behatárolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Alkotmányjogilag sérelmezhetőnek tartom a 2013. évi CCXL. (Bv tv) törvény 188. § (1a) bekezdés a) és d) pontjaiban foglaltakat.

Az a) pont esetében, az elítélt által elkövetett bűncselekmény utólagos minősítését, értékelését, a kiszabott büntetés tartamának abbéli értékelését, hogy milyen időtartamú és a büntetésből még végrehajtásra váró rész tartamát.

A d) pont esetében az elítélt törvénytisztelő életmóddal folytatására vonatkozó készség megjelölése és vizsgálata esetében.

A vitatott Bv. törvényi bekezdés azért sért alapjogot, mert az, az egyenrangú BtÉ. törvényi bekezdésével nem összeegyeztethető rendelkezéseket tartalmaz.

Az Alkotmány eggyeselműleg rendelkezés a jogszabályoknak az egymáshoz való viszonyáról, alá és fölé rendeltetés, illetve az egyenértékű jogszabályoknak az egymáshoz történő viszonyáról.

A sérelmezett Bv. törvényi bekezdés rendelkezései ellentétesek és kizárólagos a BtÉ. közös tanácsát érintő rendelkezéseit.

Az Alkotmányról az Alapvetés nézvént a T. cikkje értelmében a (3) bekezdés kimondja, hogy jogszabály nem lehet ellentétes az Alkotmánnyal.

A 2012. évi C. törvény (BtÉ.) 38. § (1) és (2) bekezdései rendelkeznek a feltételes szabadságra bocsátás feltételeiről és annak mértékéről.

A BtÉ. - ban nevesített 38. § (1) és (2), illetve a (3) bekezdésében foglaltak alapján állapítja meg az ítélhető bíró, vagy bírói tanács az ítélhető vagy végzetlen alkalmazható leadzermény (ek) alkalmazhatóságát vagy annak kizárását, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját és annak mértékét.

A büntetőtörvény hatálysulása, érvényesítése a büntetőjogban, a büntetőelfajlás alatti érvényesül, és a feltételes szabadságra vonatkozó "köznyelvi" rendelkezései a jogerős bírói üsdöntő határozattal (ítélet, végzés) tekintetében válnak végrehajthatóvá.

Míg eltekintve a büntetés-végrehajtási törvény pontatlanul rendelkezései a büntetőjogban a jogerős bírói üsdöntő határozat után érvényesülnek, és jelen esetben a 188. § (1a) bekezdés csak a leadzerményezési idő esedékeségéről jut szóhoz.

Fontos szabálynak kell érvényesülnie abban a tekintetben, hogy az, azonos sorjű jogszabályoknak a kapcsolódási pontokon harmonizációban kell

lenniük egymással.

A tv. törvény 188. § (1a) bekezdés a) pontjához vitatott rendelkezési esetekben:

Az előretett büntetésmély kérdéseken történő vizsgálata, az Alkotmányjal történő összevetésénél sérelmezhető, mivel a büntetőeljáráshoz elvben az eljáró bíróság vizsgálta és jogerős ítéletet hoztak a Btk szerinti, tényi tényállásban annak neméről és mértékéről.

A kiszabott büntetés tartama tekintetében szintén a hatályos Btk szerinti hozták meg a büntetőeljáráshoz eljáró bíróság a tényi keretben álló alkalmazható ítéleti szabadságvesztés időbeli mértékét, az enyhítő és súlyosító körülmények figyelembe vételével jogerősen.

A büntetésről még végrehajtásra való rész esetében valóban lehet ráhatása a büntetés-végrehajtási törvénynek, de csak abban az esetben, ha az elítéltnél a addig betöltött szabadságvesztési ideje alatt tanúsított magatartása nem megfelelő vagy többször volt fegyház, valamint objektíven megállapítható, hogy a kiszabott szabadságvesztési büntetés sem változtatta meg pozitív irányba történő személyiség változásait.

A tv. törvény 188. § (1a) bekezdés d) pontjához vitatott rendelkezése esetében:

Az elítéltnél a törvénytervező életmód feltételeire vonatkozó részleg megjelölése és vizsgálata esetében, az Alkotmányjal történő összevetésénél sérelmezhető, mivel a Btk szerinti módon meghatározza a feltételes szabadságra bocsátás engedélyezésének kritériumait, valamint azt, hogy ki nem bocsátható feltételes szabadságra. Ez a Btk-beli meghatározás kifejezi, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra: a többszörös visszaeső, ha a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani, - az erőszakos támadásos visszaeső, - aki a büntetésmélyt büntetésben követte el, - aki szabaddal büntetésmély miatt ítélték szabadságvesztésre, amelyet korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése vagy a végrehajthatóság megszűnése előtt követett el.

A jogalkotó a 38. §-ban rögzítetteket abból a meggyőződéséből illeszkette lebe, hogy az itt rögzített rendelkezéstől a Bv. törvény - nek a feltételes szabadságra bocsátást szabályozó tényi rendelkezési csak a Btk-beli rendelkezésekkel összhangban, vagy esetleg annak kedvezőbb rendelkezéseket tartalmazhatnak, és ebből a jogharmonizációtól adódik az, hogy a jogszabályok meg kelljenek az Alkotmány írott rendelkezéseinek.

Az is megállapítható, hogy a panaszolt Bv. törvényi panagrafusos pontok abból is tekinthetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések, hogy ezen szabályozásait időbeli hatályát tekintve ekeztig, évtizedekig beépül a hatályos magyar büntetőjogrendszerbe. Ebből a megfigyelésből következik, hogy nem lehet olyan emberrel is elvárni a feltételes szabadságra bocsátás esélyét, akinek a Btk-nak és a Bv. törvénynek meghatározott egyéb kritériumoknak is megfelelnie.

A vitatott és szerkesztett 188. § (1a) bekezdés a), és d), pontjaiban szereplő kritériumok, a kedvezmény tárgyalásos alkalmával túlzottan nagy terhet börtönitanak megfelelő tárgyalban az eljáró bv. bíróságnak.

A panaszolt Bv. törvényi panagrafusos pontjai, mint jogalkalmazási korlátok, már nagyon olyan irányban engedték vinni a bírósági döntést, amely egyes esetekben a kritériumok megfelelése esetén is joghatárt eredményeznek.

A Bv. törvény 188. § (1a) bekezdés a), és d), pontjai, és a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdései között nincs jogharmonizáció, anomália állapota tapasztalható.

Anomália alatt azt értem, hogy a Bv. törvény 188. § (1a) bekezdés a), és d), pontjaiban foglaltak nem illeszkednek abba a jogi környezetbe, ami a lehetséges és a jogrendszer szempontjából helyes megoldások körében elvárható lenne, és ellentmond az adott jogintézmény szellemének és rendszerének.

A Bv. törvény 188. § (1a) bekezdés a), és d), pontjaiban foglaltaknak az értelmükkel felkelti a létszámú értékelés gyamnyát.

Ezen az értendő, hogy szinte újra értékelni kellene a létszámú értékeléssel kapcsolatban (bűnszabályok teljes, tárgyi súly, az elkövetés módja az elkövetett létszámú értékelésben).

Az tény, hogy a kiszabott létszámú tartományt a teljes létszámú tekintetben megváltoztatni nem tudja, de a kedvezményes időt tekintve a Btk szerinti megfelelés és a addigi szabadságvesztési büntetésű alatt társított pozitív megfelelés elismerése is tudja kiegészíteni a büntetés időtartamát.

A Bv. törvény által az (1a) bekezdés d), pontjában szereplő rendelkezés pedig abban az esetben, ha az elítéltnél a szabadság utáni nyújtás, bizonyos mértékig, valamint az elbírálta rendelkezett volt és jogkövető magatartást társított. Ezekben az esetben nagyobb elkövetés és feltételes állapítható meg abban az esetben, ha elutasító vélemény születik a feltételes szabadságra bocsátás

tekintetében.

A szerelmességi jogszabályi rendelkezés vonatkozásában megállapítható az a meghatározás, hogy a jogállamról egyik nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Mivel a jogbiztonság követelménye először is azt jelenti, hogy talán közt a jogbiztonság megköveteli a megszerzett jogok védelmét.

A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos legyen, a jogalkalmazás során lekövethető normatartalimat hordozzon. A jog általános társadalmi funkciójából következően az igazságszolgáltatással mint jogalkalmazással szemben is megköveteli továbbá az a követelmény, hogy a jogalkalmazási döntés a jogállamiság mellett igazságos is legyen.

A bv bírói végzéshez esetében a bíró, a döntését egyrészt a bv törvény feltételei szabadságra bocsátás tárgyát szabályozó szabályok mentén, másrészt a rendelkezésére álló jogszabályok, de fontos szerepet kap a személyes meggyőződése is a megjelölt esetekben.

A szerelmességi 183. § (1a) bekezdés a) és d) pontjaiból minthozz az az első körben eljáró bv bíró, és a második körben eljáró bírói tanács.

A végzéshez esetében a bírói határozattal szemben társadalmi igény az, hogy hasonló ügyben hasonló döntés szülessen bárhol bármilyen összetételű tanács jár is el. Ez az igény szintén a jogállamiság követelménye.

Az alkotmányos védelem a jogszabályok értelmezésének egységesítésével valószínűsíthető meg.

A törvényesség mellett tehát a jogalkalmazás egysége azt is megköveteli, hogy adott jogképeket azonos elvi alapon értelmezzenek és a határozatok elkészítése az ügyek egyediségéből, ne pedig a fórumok különbözőségeiből származzon.

A bv bírói döntések, a végzéshez közt közzétehető, hogy nagyon elsgültak, állítható, hogy szét az Alkotmány azon rendelkezését mely értelme-
ben az ügyek tekintetében tisztességesen kell eljárni.

Amma nézve, hogy semmi olyan szabály nincs meg a törvényben, hogy ne adják meg a feltételes szabadságra bocsátást. Ezzel annak igazsá-
gába állapítható meg, hogy a bv bírói eljárás rossz híreművel és elsgültak, ezzel szemben sérnélnek az alkotmányos jogaim.

Az alapjogvédelem az Alkotmány, Szabadság és Felelősség című, IV. cikk

(1) bekezdés rendelkezése értelmében sérnél.

3. Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása.

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezésének pontos megjelölése:

A szerkesztett 2013. évi CCXL (Bv. tv.) 188. § (1a) bekezdés a) és d) pontjai esetében, és a bv bírói végzetek tekintetében.

Magyarország Alaptörvénye

Alapvetés:

II. cikk (3) bekezdés

Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Szabadság és felelősség:

IV. cikk (1) bekezdés

Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

(2) bekezdés

Senkit nem lehet szabadságtól másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani

XV. cikk (2) bekezdés

Magyarország az alapvető jogokat mindenkihez bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más nézetek, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

b) A megsemmisítési kért jogszabályi és bírói döntések alaptörvény-ellenességének indoklása:

A 2013. évi CCXL (Bv. tv.) törvény 188. § (1a) bekezdés a) és d) pontjai esetében aggodalommal állapítható meg abban a tekintetben, hogy a büntetésközmény jellege, tárgyi súlya szempontjából nincsen szorosan a 2012. évi C. (Btk.) törvény 38. § (1) és (2) bekezdésében rögzített szabályozással és annak szellemével. Mint ahogy a Btk. 38. § (1) bekezdés kimondja, hogy a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a letételés szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját vagy a (4) bekezdésben meghatározott esetekben azt, hogy a letételés szabadságra bocsátás lehetősége kizárt.

A (2) bekezdés szerint, ha a letételés szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja

a) a büntetés ketharmad

b) visszatér esetén háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap

Alább a megközelítésből, hogy a Btk. 79. § kimondja, hogy a büntetés

célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy az ár-
or elkövető, az ár más bűncselekményt követően el.

A büntetés célja tekintetében megállapítható, hogy maga a közölt
büntetés tartama is adly magmutatást annak nézve, hogy st. mennyi időben
lehet realizálni azt az időtartamot milyen elérhető maximálisan
az elérhető esetében a büntetés célja.

A büntetés céljához elekezően az is kéne, hogy az elítelt,
meghatároz az elkövetett bűncselekményt, a szabadságjogi ideje alatt
motiválható, későbbi, - egyesít, - képzési programokon részvétel,
szabálykövető magatartást tanúsít, dolgozik. A büntetéselőtti előtti
törvénytelő, pedális életet folytatott, illetve a szabaddal (feltételes)
után szintén jogkövető magatartást fog folytatni és kérem tagja akar
lenni a társadalomnak, valamint biztosított a kizártság és a munkál-
tatása.

A tv törvény a végző meghatározta alkalmával, teljeskörűleg meg-
lell indokoznia, hogy mit miért, és mit miért nem talál megfelelő-
nek, vagyis teljeskörűleg ki kell mutatnia az indoklasi kötelezettsé-
ségeit, mind a jogra és mind az elíteltre nézve.

Azom az esetben, ha az elítelt, az előtti említettek esetében
meglelell a feltételeknek, akkor az elíteltet szabaddal
kell, hogy helyezze.

Saját esetemre levetítve, az azt jelenti, hogy én 53 éves koromig nem
voltam büntetve, jogkövető magatartást győzöttam, normalisan
szocializált családban nőtem fel, és ezt a társadalmi normát
törvél is adtam a gyermekeimnek, illetve megtartottam, és meg
is szerettem tartani amíg éltek.

A Btk 38. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak, illetve a Btk. 79.
§, és a 80. § (1) bekezdésben foglaltakkal összhangban határmu-
tatót adtak annak nézve, hogy a büntetőügyekben az itélkező
bírók a törvény szellemében járjanak el és hagyják a feltételes
szabaddalra bocsátás lehetőségét.

Ennek a lehetőségnek a törvényben maximálisan teljesíthetem
a kritériumokat, kérem vagyis a törvénytelő életmód folytatására.

Esetemben emelje föl és emelje föl, hogy a büntetés alkáli létjogo-
sultója, hogy kellő hatóssal tartson vissza a jövőbeli jog-
sértéstől.

Igazságos az a büntetés amely a bűnözéstől való visszatartó által
biztosítja az emelnek a nemleli lepedőg kifizetéséhez szükséges

életviszonyát.

A büntetési célként a büntetés megnevezését kellene tenni a visszaeső bűnözők, a bűnözési életutat választók és az egyezési büntetőkkel szemben alkalmazott büntetési cél között, a büntetési cél érdekében érdekelten.

Esetemben a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoportja, 2018. május 09. napján az Szv. 242/2018/2. számú végzésével, a fennsorolt 10 (tíz) év börtön börtönkielégítési büntetésben börtönkielégítést egy-egy évenként börtönkielégítésben meg, az a börtönkielégítés.

Az Szv. 242/2018/2. számú végzés indoklásában az eljáró tv bíró azt állapította meg, hogy az elítéltek szemben a büntetés célja a szabadságvesztés évenként börtönkielégítésben megnevezésével is elérhető.

A személyes meggyőződésen túl a korábbi ítéletek, és a tv. törvény 115. § (1) bekezdésben foglaltakra alapozva hozta a ráim nézve kedvező döntést.

Megjegyzem, hogy az alkotmányügyi panaszomban támasztott 15. F. 524/2020/3. és a Bpkf. 077/2020/3. végzését meghozatalát követően a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport első fokon 2021. január 27. napján a 15. F. 33/2021/5. számú, és a Szombathelyi Törvényszék másodfokon 2021. február 10. napján a Bpkf. 85/2021/3. számú végzésében harmadik fokon szintén elutasítólag állapította meg a fellebbezés szabadságra bocsátásomat.

Az indoklás megfogalmazás az előző végzésben szereplőkkel, vagyis nem vagyis érdemes a fellebbezés szabadságra bocsátásra.

A Szombathelyen meghozott tv bírói és fellebbezési végzés tekintetében az is megállapítható, hogy első fokon, mind három

bíró járt [redacted] három alkalommal [redacted] tanácselnök bíró, [redacted] előadó bíró, és [redacted] bíró vett részt.

A bírói összetételről is lehetőséget az elgondolás megállapítására.

is. Az indítványozó bemutatása a jogszabály kapcsolatban.

Azon körülmények igazolása, melyek ráim nézve megalapozottságot adnak a fellebbezés szabadságra bocsátásomra.

A tv törvényben támasztott követelmények, körülmények tekintetében, az esetemben megfelelősséggel rendelkezem a fellebbezés szabadságra bocsátására.

Előzetesem nézve, büntetés vagy szabadságvesztéssel súlyra nem voltam, törvénytrátozó magatartást folytattam, ide értve a korábbi és

a személyi jövedelemadó befizetési kötelezettségeket is.

36 év munkaviszonnyal rendelkezem, ezt az időt 2 munkahelyen töltöttem el, a szakmámat tekintve keskeny a végzettségem. A főállású munkáim mellett évente kétszer szakképzéseket és szakkurzusokat tartottunk ott, ahol a családunkkal leadásra és sorjait felhasználásra.

Családállapotomat tekintve 2020. február 21. napjára nő vagyok, de az én lelkemmel elváltunk, a volt lelkemmel 39 évet voltunk törvényesen házasok. A válás elbénne, hogy a volt lelkem volt a lelkemmel együtt szerető, rendezett, normális a kapcsolatom. Nincs köztünk harag, megbeszéltem vele, mert ő tudja, hogy én „vagy” öngyilkos akarom lenni, de sajnos a párom is a házban tartózkodott, és az öngyilkossági kísérlethöz adódólag ő is megpróbált (súlyosan megsebzett), sajnos rosszkor volt rossz helyen. A volt lelkem a megbeszélését irakba is foglalta, és a kapcsolattartásunk mellett és folyamatos.

A kapcsolattartásról két lányunk született, természetesen ketteivel és kettővel. A lányaink boldog családi életet élnek a saját családjuk körében.

kegyes családi körülményekért értékelendő, hogy édesanyám 82 éves, és nagyon rossz az egészségi állapota, valamint az édesapám 2019. márciusában meghalt, így az édesanyám egyedül él.

Egészségi állapotomat tekintve 63%-ban vagyok korrekciósítva a szívbetegségem miatt, és kettő alkalommal műtve is voltam. 2015-ben a kórházban idegösszeesésként is kaptam, gyógyszereket rendszeresen szedek, úgymint vérhígító és szívgyógyszereket.

A szabadidőm alatt, a magántanulmányaimat, szabálykövető viselkedést tanúsítottam, 2015-2018-ig gimnáziumba jártam, ahol több díjazásban is részesültem.

2017-ben elkezdtem a gépvezetői okj-s tanfolyamot, 2018-tól foglalkoztatott vagyok, 2019-től alacsony biztonsági kockázatú, és enyhe rendeltetésű a nemmi foglalkozásom. 9 alkalommal részesültem díjazásban és több pályázatokban is részesültem. A tv intézet tanfolyamán szabadonmunkás engedéllyel rendelkezem, mivel a munkahelyem irada és iskola tanfolyam. A jogerős ítélet óta rendszeresen foglalkoztatva vagyok.

A kapcsolattartásom rendezett és rendszeres, vallási nyitott körökben vagyok elhelyezve. Több alkalommal voltam elbocsátva a tv intézetből kimaradásra és elta'vozásra.

Keltekelt és rendszeres szabadidőm alatt is a lakhatási és munkahelyi körülményeim biztosítottak, mind a család, és mind a foglalkoztatási részéről.

Lakhatási helyzetem esetében az édesanyámmal lakna'k, az ő részéről rendel-

kezem beleadói nyilatkozattal.

Foglalkoztatás kapcsán a [REDACTED] [REDACTED] kezes a munkaadóm, és felfüggesztési munkakörben kezes alkalmazva, munkáltatói nyilatkozat az önformanyzati részéről biztosítva van.

Konitatív rendelkezést a Máltai Szeretetszolgálatnál fogoz végzeni, mivel kelő vagyó kapcsolatban, és ez által a belkiterhement is próbaformásonként.

Helyzetemet, a bűncselekmény előtti állapotát vizsgálva fogilag büntetésen előéletű voltam, ebből addólag első büntetéses vagyó. A büntetéseljárás alatt képződött bűnügyi közteljesítésre került, semmimemű pénzügyi adósságom nincs.

Büntetéseljárás nem folyt ellenem, nincs követő ítéletem, figyelemmel vagy magrovással nem vagyó büntetés, büntetés megkezdése tekintetében kevesebb fogvatartott vagyó.

A bűncselekményt mellet nem szándékosan követtem el, nagyon megtanítottam, és bűnöm most is, és sajnálom magam.

Iszlamizmus elleni szabadságomat a büntetés-végrehajtási intézet támogatta, illetve a rendőrségi és a pártfogó környezetben a pozitív az értékek.

A feltételes szabadság végrehajtás szempontjából különösen fontos elem, mivel megengedi, hogy a büntetéseljárásban meghozott ítéletet a végrehajtás során tanúsított magatartás és személyiség fejlődés függvényében felülvizsgálják, adott esetben a bíróság a büntetés meghatalozott részéről végrehajtástól eltekint.

A feltételes szabadság végrehajtása elősegíti a társadalomba való fokozatos visszatérést, érdekelté teszi az elíteltet a büntetési cél megvalósításában való együttműködésben, az elítelt számára átmenetet és próbatételest is jelent reintegrációjához és reszocializációjához.

A feltételes szabadság megadásánál feltétel az, hogy az elítelt újabb bűncselekményt ne kövessen el, a törvény által tartalmazott, valamint a bíróság által előírt magatartási szabályokat pártfogó felügyelet alatt állása esetén is tartsa be.

A feltételes szabadságra hozatás szubjektív feltétele az elíteltnek a büntetés végrehajtása alatt tanúsított elkövetés nélküli magatartása és a törvényhozás által előírt életmód folytatása iránti készsége, mint amelyre figyelemmel feltehető, hogy a büntetés célja torzítói szabadságvesztés nélkül is elérhető.

A bírói gyakorlat érthetően nem tulajdonít egyenlő jelentőséget

minden körülménynek, hiszen egy-egy vizsgálólabai szempont nagymértékben függ az eltekintet előtti életvitelétől, a külvilággal való kapcsolattól, de a kitöltött munkatárs tartamától is.

A munkatárs nem sértheti az alapvető emberi jogokat, a munkatársak is megvan a joga, hogy tudja: mikor szabadul, nem tehető ki annak a győzelemnek, amit a bizonytalanság jelent a számára.

Fontosnak tartom megfigyelni, hogy az ET Miniszteri Bizottságának a feltételes szabadságra hozatásról szóló R 2003. 22. számú ajánlása rögzíti, hogy a tagállamok jogi előírásainak lehetővé kell tenniük a kekvörtönzött személyek feltételes szabadságra hozatását, beleértve az életéig tartó szabadságvesztésre ítéleteket is.

A kifogások tekintetében kérem, a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport által a 15. F. 524/2020/3. és a Szombathelyi Törvényszék által a Bpkf. 677/2020/3. ügy-számmal végzésében foglalt bírósági döntések alaptörvény-ellenességét, illetve a 2013. évi CCXL. (Bv. tv) törvény 188. § (1a) bekezdés, a, és b) pontjában foglaltakhoz alaptörvény-ellenességet, és az Artv 43. §-nak megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az Alkotmány, Önkéntes Szabályozó, szerinti rendelkezés, az Alkotmánybíróságról szóló 24. cikk (4) bekezdésben foglaltak szerint eljárva a nem lett első fordulati első körű, a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport 15. F. 147/2020/5., a második körű Szombathelyi Törvényszék Bpkf. 221/2020/3. ügy-számmal végzéseit, valamint a harmadik fordulattal az első körű a Szombathelyi Törvényszék Bv. csoport 15. F. 33/2021/5., a második körű Szombathelyi Törvényszék Bpkf. 85/2021/3. ügy-számmal végzéseit, mondja ki alaptörvény-ellenességét és az Artv 43. §-nak megfelelően azt semmisítse meg.

Az Alkotmány, Alkotmánybíróságról szóló 24. cikk (4) bekezdésében kimondja: - Az Alkotmánybíróság a jogszabály felülvizsgálni nem lehet rendelkezéseit csak abban az esetben vizsgálhatja, illetve semmisítheti meg, ha az a felülvizsgálni lehet jogszabályi rendelkezésével szoros tartalmi összefüggésben áll.

Az itt indítványozott bírói végzetek is a feltételes szabadságra hozatásról tárgyaltan lettek meghozva.

Az alkotmányjogi panaszokkal a kéresek, benyújtására, és felülvizsgálására jogi alapot ad az Alkotmány, Szabadság és Felelősség rész XXV. cikk, mely értelmében: - Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül

vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal
induljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

Alkotmányjogi panaszom ügyében személyesen jártam el.

5. Egyéb nyilatkozatok:

A személyes adataim kezeléséhez a fegyelemterhelés, mellesként
vatólva.

A készítés az eredetivel megegyező szerkezetű, de bővített változatú,
a terjedelmet tekintve.

kérem a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszomat, a
kiegészítéssel bővített panasszal vegye szemügyre, keljék ki és vizsgálja
szíveskedjen.

Tisztelettel

Csóti Gyula

alkotmányjogi panasz-terjesztő
indítványozó

személyazonosító okmányszáma:

[REDACTED]

Kelt. Szombathely, 2021. március. 28.

